Трансформиращ преразказ от името на Серафим от разказа ,,Серафим“

Публикувано от **legolas** на **2020-12-16**

Трансформиращ преразказ от името на Серафим от разказа ,,Серафим“, написан от

Йордан Йовков

Всяка година след пролетните празници, когато господарите сменят слугите си аз ходя по селата, защото там работата е по-лесна. Минавам през мегдана и се спирам пред Енювото кафене. То не е кое знае какво – проста сграда, без таван, прилича на плевник. Еньо се заглежда в мен и му е трудно да ме познае. След малко той ме викна и си помисли, че съм таласъм, заради старото ми окъсано палто и смачканото ми бомбе на главата. Питаме къде съм бил през
лятото, а аз му разказвам, че съм бил в Белица, при керемидчията Панайот. След това той започва да ме пита за окърпеното ми палто и ме подканва да си купя ново. Еньо ме кани да седна да си почина, аз разбира се му приемам поканата и сядам отвън. Изваждам си хляба от торбата и го режа бавно, докато две-три врабчета идват до мен. Аз замръзвам за да могат те да си вземат няколко трохички. Изведнъж виждам една млада жена как бяга към кафенето.
Отначало не и обръщам внимание, но после я чувам как моли Еньо да и даде пари за болния и мъж, защото тя няма пари да го заведе в болница. Еньо вика, че няма пари, а жената започва да му се моли. Аз я чувам как плаче затова си прибирам хляба. Доколкото разбирам жената е кръщелница на Еньо и тя излиза от кафенето с бърза стъпка. Аз питам Еньо дали тя иска пари, а той сърдито ми отговаря с положителен отговор. Вечерта аз останах на гости у Еньо. Той ми предложи да спя в кафенето, но аз му отказах. Неведнъж съм давал пари на непознати и затова решавам да дам урок на Еньо, за това, че по-важни от парите са добротворството, състраданието и загрижеността за нуждаещите се. На сутринта Еньо отваря кафенето по-късно и ме вижда как закусвам със сухия си хляб. Еньо ме пита какво съм направил, аз му отвръщам, че нищо не съм направил. Той ми разказва как сутринта е бил у Павлина и тя му е казва, че съм и дал парите. Кафенджията ме пита как мога да си дам парите на непознат човек. А аз му обясних, че съм се разбрал с нея. Еньо отново ми задава въпроса с какво ще си купя нова палто.< Аз зарадван от постъпката ми му разказвам, че правя това за негов урок. Разбирам, че Еньо тръгва по правилния път.

Powered by
Bukvar.bg
© 2010-2024